

ANALYSE FRA BØRNS VILKÅR • MAJ 2026

VOLD MOD BØRN I FAMILIER MED ETNISK MINORITETSBAGGRUND

En registeranalyse af underretninger og indsatser

FORORD

Vold mod børn er ulovligt i Danmark. Det har det været i mange år. Alligevel bliver mange børn udsat for vold i løbet af deres barndom. Det ved vi fra de mange børn og unge, som dagligt henvender sig til BørneTelefonen og HØRT og fra en lang række undersøgelser på området. I Børns Vilkår's seneste omfangsundersøgelse fra 2025 havde 16 pct. af eleverne i 8. klasse været udsat for fysisk vold fra deres forældre eller stedforældre det seneste år. Det er alt for mange.

Børns risiko for at blive udsat for vold er påvirket af en række forskellige faktorer hos forældrene, som fx lavt uddannelsesniveau, svag tilknytning til arbejdsmarkedet, lav indkomst, psykisk sygdom, misbrugsproblemer, kriminalitet, vold mellem forældrene, og at forældrene selv har været udsat for vold i barndommen. Desuden ved vi fra undersøgelser, at børn med etnisk minoritetsbaggrund er i større risiko for at blive udsat for vold i familien end børn med etnisk dansk baggrund¹ – måske fordi de lever med flere risikofaktorer. Samtidig indikerer andre undersøgelser, at der skal langt flere underretninger til, før børn med etnisk minoritetsbaggrund bliver anbragt.²

Derfor undersøger vi, hvor stor en andel børn med etnisk minoritetsbaggrund udgør af ofrene i sager om vold i familien. Vi stiller skarpt på, om der forinden har været underrettet om dem, og om de får hjælp i samme udstrækning som børn med etnisk dansk baggrund. Det gør vi, fordi alle børn har ret til en barndom uden vold. Uanset deres baggrund.

Vi har valgt at se på sager om vold mod børn, hvor en forælder eller stedforælder er blevet sigtet. Ikke i alle sager vil der kunne findes beviser, der kan føre til, at den sigtede bliver dømt. Omvendt vidner studier baseret på selvrapporterede data om, at der er et stort mørketal i registrene. Sigtelserne tegner altså kun en del af det samlede billede af forældres vold mod deres børn. Men de udgør samtidig det bedste datagrundlag, vi har til rådighed, og giver os mulighed for systematisk at undersøge mønstre i udsathed, opsporing og hjælp.

Der er de seneste år blevet iværksat en række indsatser, der har til formål at bekæmpe vold mod børn.³ Det er store skridt i den rigtige retning – men desværre ikke tilstrækkeligt. Derfor anbefaler vi bl.a., at myndighederne i højere grad skal opspore og støtte familier i risiko for vold, og at voldsramte børn skal have bedre adgang til støtte og behandling. Vi skal også som samfund tage et ansvar for, at alle børn og unge oplyses langt bedre om deres rettigheder.

Vi håber, at denne analyse vil blive læst og brugt aktivt af politikere, fagfolk og andre aktører i børns liv. I fællesskab skal vi sikre, at alle børn får den trygge barndom, de har ret til.

Med venlig hilsen

Rasmus Kjeldahl
Direktør, Børns Vilkår

TAK

Denne rapport er den tredje i rækken af analyser om vold mod børn i Danmark, der er blevet til med støtte fra Justitsministeriet under initiativet "Tryk barndom – Handlingsplan med 18 initiativer mod vold mod børn og vold i hjemmet". Tak til ministeriet for at bidrage til at fastholde fokus på et væsentligt samfundsproblem.

Vi vil også gerne takke de eksterne eksperter, som har læst rapporten igennem og bidraget med væsentlige perspektiver og nuancer på analysens fund. Tak til Børnehus Hovedstaden, DIGNITY ved sociolog og projektleder Sofie Grimshave Bangsgaard og psykolog Gry Svanevik Lauridsen, sociolog og forfatter Aydin Soei, RED – Center mod æresrelaterede konflikter ved direktør Anita Johnson samt Christina Elle fra Etnisk Konsulentteam i Københavns Kommune. Der skal også lyde en tak til forsker ved VIVE Mette Lausten for værdifuld faglig sparring i den indledende fase af arbejdet – særligt ift. kategorisering af børn med etnisk minoritetsbaggrund og opdelingen i landegrupper.

INDHOLD

Opsummering	6
Børns Vilkår anbefaler	10
KAPITEL 1: Børn med etnisk minoritetsbaggrund udgør en betydelig andel af de registrerede ofre for vold i familien	12
KAPITEL 2: Børn med etnisk minoritetsbaggrund overses oftere i opsporingen	22
KAPITEL 3: Børn med etnisk minoritetsbaggrund får hjælp i samme omfang som børn med etnisk dansk baggrund	28
Metode	34
Noter og litteratur	38

Opsummering

BØRN MED ETNISK MINORITETS- BAGGRUND OPTRÆDER OFTERE I SAGER OM VOLD - MEN DEN TIDLIGE OPSPORING HALTER

Børn med etnisk minoritetsbaggrund oplever oftere end børn med etnisk dansk baggrund at være ofre i en voldssag, hvor en af deres forældre eller stedforældre bliver sigtet i sagen. På tværs af oprindelse kommer mange af børnene fra familier med lave indkomster, og analysen tyder på, at det kan være med til at forklare deres overrepræsentation i sigtelsessagerne. Selvom børn med etnisk minoritetsbaggrund udgør en betydelig andel af de registrerede ofre i sigtelsessager om vold, bliver de sjældnere opsporet end børn med etnisk dansk baggrund. Det vil sige, at der i året op til den hændelse, der har ført til sigtelsen, sjældnere er foretaget en underretning for børn med etnisk minoritetsbaggrund sammenlignet med børn med etnisk dansk baggrund.

I Danmark blev 2.508 børn i årene 2020-2023 registreret som ofre for en anmeldt voldsforbrydelse, som deres forælder eller stedforælder blev sigtet for. Af dem har 1.609 børn etnisk dansk baggrund, mens de resterende 899 børn har etnisk minoritetsbaggrund. Børn med etnisk minoritetsbaggrund er dermed overrepræsenterede set ift., hvor stor en del de udgør af den samlede børnebefolkning i Danmark.

Lav indkomst er en risikofaktor for vold mod børn i familien

Mange af børnene, der er registreret som ofre for vold, lever i lavindkomstfamilier. Det gælder for 60 pct. af alle børnene uanset etnisk baggrund, at de lever i familier, der tilhører den fjerdedel af befolkningen, der har de laveste indkomster – altså den nederste indkomstkvartil. 4 pct. tilhører familier i den højeste indkomstkvartil. Det viser, at børn fra lavindkomstfamilier er stærkt overrepræsenterede blandt ofre i sager om vold i familien. Vi ser desuden, at børn fra landegrupper, hvor en meget stor andel lever i lavindkomstfamilier, også i størst udstrækning er ofre i sager om vold. Det tyder på, at lav indkomst er en væsentlig risikofaktor for vold både i familier med etnisk dansk baggrund og i familier med etnisk minoritetsbaggrund.

Den tidlige opsporing halter især ift. børn med etnisk minoritetsbaggrund

Selvom sigtelser for vold mod børn forekommer oftere i familier med etnisk minoritetsbaggrund, er der underrettet om færre af børnene i året inden

FRA 2020-2023 BLEV
2.508 BØRN
REGISTRERET SOM OFRE FOR EN
ANMELDT VOLDSFORBRYDELSE, SOM
DERES FORÆLDER ELLER STED-
FORÆLDER BLEV SIGTET FOR.

den hændelse, hvor en forælder eller stedforælder er sigtet for vold, end det er tilfældet for børn med etnisk dansk baggrund. For 45 pct. af børnene med etnisk minoritetsbaggrund har kommunen ikke modtaget nogen underretninger i året inden – hverken fra fagpersoner, netværk eller familie-medlemmer. Det samme gælder 34 pct. af de børn, der har etnisk dansk baggrund.

Børn med etnisk minoritetsbaggrund er en divers gruppe. I dele af analysen inddeler vi derfor børnene i landegrupper efter deres oprindelsesland. Foruden Danmark anvender vi landegrupperne 'Øvrige vestlige lande', 'Øvrige europæiske lande', 'Mellemøsten og Nordafrika', 'Øvrige afrikanske lande', 'Syd- og Mellemerika' samt 'Asien og øvrige Oceanien'. Der ses forskelle i omfanget af underretninger på tværs af landegrupper. Særligt børn fra 'Øvrige europæiske lande' bliver overset. Her er det mere end halvdelen (55 pct.), der ikke har været underrettet om i året op til hændelsen. Det samme gælder lige knap halvdelen (48 pct.) af børnene med oprindelse i 'Asien og øvrige Oceanien'. Til sammenligning gælder det for 34 pct. af børnene med etnisk dansk baggrund, at ingen har underrettet om dem i året før hændelsen, hvor en forælder eller stedforælder er sigtet for vold mod barnet.

De underretninger, der findes om børn med etnisk minoritetsbaggrund, kommer i højere grad fra fagpersoner og i mindre grad fra barnet selv, dets familie eller bekendtskabskreds, end når det handler om børn med etnisk dansk baggrund. For børn med etnisk dansk baggrund er 14 pct. af underretningerne foretaget af barnet selv, dets familie eller bekendtskabskreds. Det gælder for 6 pct. af

underretningerne om børn med etnisk minoritetsbaggrund. Statistikken giver ikke forklaringer på det, men andre undersøgelser peger på, at det fx kan hænge sammen med et begrænset kendskab til det danske system og underretningsmuligheder, sproglige barrierer og manglende tillid til myndighederne samt kulturelle normer, der gør det sværere for barnet eller familien at bryde tavsheden og søge hjælp.

Som samlet gruppe får børn med etnisk minoritetsbaggrund hjælp i samme udstrækning som børn med etnisk dansk baggrund – men færre børn fra 'Øvrige europæiske lande' får hjælp

I året efter hændelsen, der har ført til en sigtelse for vold mod barnet, får børnene med etnisk minoritetsbaggrund samlet set hjælp i form af indsatser fra kommunen i lige så stor udstrækning som børn med etnisk dansk baggrund. Opdelingen i landegrupper viser dog, at særligt børn med oprindelse i 'Øvrige europæiske lande' i mindre omfang får hjælp. Børn fra 'Øvrige afrikanske lande' er den gruppe, hvor den største andel får hjælp.

Sidstnævnte gruppe er også blandt de børn, hvor flest anbringes i året efter hændelsen. Det samme gælder børn med oprindelse i 'Mellemøsten og Nordafrika'. Denne analyse kan dog ikke fastslå, om det skyldes forskelle i omfanget og karakteren af volden, samt om der er andre udfordringer i familien, der betyder, at familiens problemer samlet set er mere komplekse.

DEFINITION AF UNDERSØGELSENS POPULATIONER

BØRN REGISTRERET SOM OFRE I EN SAG OM VOLD I FAMILIEN

Denne analyse bygger på sager om vold, hvor et barn er registreret som offer, og hvor der er rejst en sigtelse mod en af barnets forældre eller stedforældre.

Når analysen tager udgangspunkt i sigtelser uanset sagens udfald, skyldes det, at der først rejses en sigtelse, når politiet vurderer, at der er rimelig grund til mistanke. I langt de fleste tilfælde må barnet derfor forventes at have behov for støtte, uanset om sagen ender med domfældelse i retten.

Den samlede gruppe af børn, der er registreret som ofre, er defineret ved følgende:

- 1 Der er foretaget en anmeldelse om fysisk eller psykisk vold, hvor et barn er registreret som offer, og hvor der er rejst en sigtelse i sagen.
- 2 Den sigtede er en juridisk forælder eller stedforælder, der bor sammen med barnet, eller en juridisk forælder, der ikke bor sammen med barnet.
- 3 Voldshændelsen har fundet sted i perioden 2020-2023.
- 4 Barnet er i alderen 0-16 år ved indgangen til det år, hvor voldshændelsen har fundet sted.

I ANALYSEN SER VI PÅ DENNE PERIODE:

365 DAGE FØR

TIDSPUNKTET FOR HÆNDELSEN,
i 2020-2023, der har ført til en sigtelse

365 DAGE EFTER

INDELING AF POPULATION EFTER ETNISK BAGGRUND

I analysen inddeles populationen efter børnenes herkomst, dvs. børn med dansk oprindelse, børn med indvandrerbaggrund og børn, der er efterkommere.⁵

Når vi i analysen bruger den brede betegnelse 'børn med etnisk minoritetsbaggrund', omfatter det både børn, der er indvandrere og efterkommere, og sammenligningsgruppen er her 'børn med etnisk dansk baggrund', der rummer børn med baggrund i Danmark, Grønland og Færøerne.

Med afsæt i Danmarks Statistiks definition af oprindelsesland⁶ inddeler vi yderligere gruppen af børn med etnisk minoritetsbaggrund i seks landegrupper:

- 1 Øvrige vestlige lande
- 2 Øvrige europæiske lande
- 3 Mellemøsten og Nordafrika
- 4 Øvrige afrikanske lande
- 5 Syd- og Mellemamerika⁷
- 6 Asien og øvrige Oceanien

Denne inddeling er ligeledes benyttet i Sundhedsstyrelsens analyse af sundhed blandt borgere med etnisk minoritetsbaggrund samt VIVE's analyse af børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund anbragt uden for hjemmet.⁸

I den videre analyse bruger vi betegnelserne 'børn med etnisk dansk baggrund' og 'børn med etnisk minoritetsbaggrund'. Vi præsenterer desuden forskelle mellem landegrupper, hvis de er statistisk signifikante.⁹

Se metodeafsnittet for yderligere uddybning af til- og fravalg ift. analysepopulationerne, inddeling i landegrupper m.v.

BØRNS VILKÅR ANBEFALER

MERE OPLYSNING OM UNDERRETNINGER OG RETTIGHEDER

1

Børne- og Undervisningsministeriet og kommunerne skal styrke viden om rettigheder og handlemuligheder blandt børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund

Mange børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund kender ikke deres rettigheder eller ved ikke, hvor de kan søge hjælp ved vold og negativ social kontrol. Det svækker deres mulighed for at opsøge hjælp. Børne- og Undervisningsministeriet og kommunerne skal derfor sikre, at undervisning i børns rettigheder styrkes i skolen og i fritidstilbud, så børn og unge ved, hvor og hvordan de trygt kan række ud og søge hjælp.

2

Social- og Boligministeriet og kommunerne skal sikre målrettede dialogindsatser i etniske minoritetsmiljøer

I nogle miljøer er der fortsat begrænset kendskab til børns rettigheder, herunder forbudet mod fysisk og psykisk vold samt negativ social kontrol. Social- og Boligministeriet og kommunerne skal derfor sikre, at der iværksættes målrettede, flersprogede og kulturelt tilpassede dialogindsatser. Indsatserne skal udvikles og gennemføres i tæt samarbejde med lokale aktører som boligforeninger, civilsamfundsorganisationer og trossamfund, og de skal have fokus på både rettigheder og konkrete handlemuligheder.

3

Uddannelses- og Forskningsministeriet og Udlændinge- og Integrationsministeriet skal sikre undervisning i opsporing samt håndtering af vold mod børn og negativ social kontrol

For få fagprofessionelle ved, hvordan de opsporer vold og negativ social kontrol, og hvad de skal gøre ved mistanke herom. Derfor skal undervisning i opsporing og håndtering være obligatorisk på alle uddannelser af faggrupper, der er i kontakt med børn og unge.

ØGET OPMÆRKSOMHED PÅ FAMILIER I RISIKO FOR VOLD

4

Social- og Boligministeriet og kommunerne skal sikre systematisk opsporing og tidlig støtte til familier i risiko

Social- og Boligministeriet skal tage initiativ til, at kommunerne i barnets lov forpligtes til en systematisk og ensartet opsporing af familier i risiko for vold. Opsporingen skal baseres på kendte risikofaktorer og integreres på tværs af dagtilbud, skoler og sundhedspleje. Samtidig skal kommunerne forpligtes til at etablere tidlige lavtærskeltilbud til familierne, som kan iværksættes hurtigt og målrettes konkrete udfordringer som opdragelsesmønstre, stress hos forældre, konflikter og barnets begyndende mistrivelsesproblemer.

BEDRE ADGANG TIL STØTTE OG BEHANDLING

5

Social- og Boligministeriet og kommunerne skal sikre styrkelse af kompetencer i sager om vold i familier med etnisk minoritetsbaggrund

Der er et særligt behov for at styrke børne- og ungerådgiveres kompetencer i sager om vold i familier med etnisk minoritetsbaggrund. Kommunerne skal derfor – med national understøttelse – sikre, at kompetenceudviklingen også omfatter specialiseret viden om børnesamtaler (herunder brug af tolk), traumeforståelse, opdragelsesmønstre, risikovurdering og negativ social kontrol.

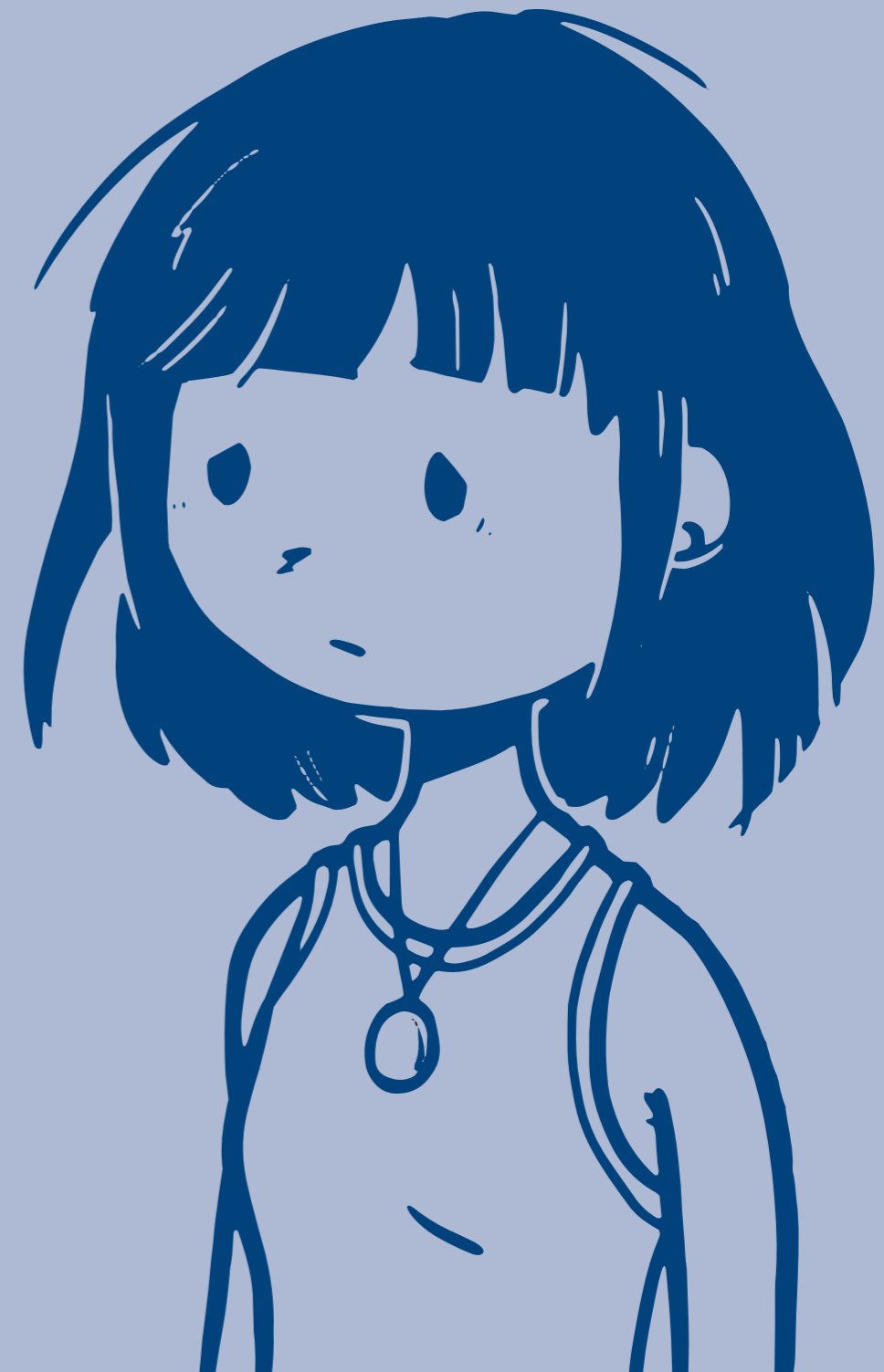
6

Social- og Boligministeriet skal sikre behandlingsgaranti til børn og unge udsat for vold

Børn og unge, der har været udsat for vold, har ofte alvorlige og langvarige traumesymptomer, som kræver specialiseret behandling. Samtidig peger undersøgelsen på, at mange børn og unge ikke får den nødvendige hjælp og støtte. Social- og Boligministeriet skal derfor sikre, at børn og unge, der har været udsat for vold, har ret til at få specialiseret traumebehandling i kommunalt regi.

KAPITEL 1

**BØRN MED ETNISK
MINORITETSBAGGRUND
UDGØR EN BETYDELIG
ANDEL AF DE REGISTREREDE
OFRE FOR VOLD I FAMILIEN**

Kapitel 1

BØRN MED ETNISK MINORITETSBAGGRUND UDGØR EN BETYDELIG ANDEL AF DE REGISTREREDE OFRE FOR VOLD I FAMILIEN

2.508 børn har i perioden 2020-2023 været registreret som ofre for en anmeldt voldsforbrydelse, som politiet har sigtet barnets forælder eller stedforælder for. Heraf har 1.609 børn etnisk dansk baggrund, mens 899 børn har etnisk minoritetsbaggrund. Blandt registrerede ofre for vold i familien er der dermed en overrepræsentation af børn med etnisk minoritetsbaggrund set ift. fordelingen i befolkningen. På tværs af oprindelse kommer mange af børnene fra lavindkomstfamilier, og det tyder på, at lav indkomst øger risikoen for vold i familien – både for børn med etnisk dansk baggrund og for børn med etnisk minoritetsbaggrund.

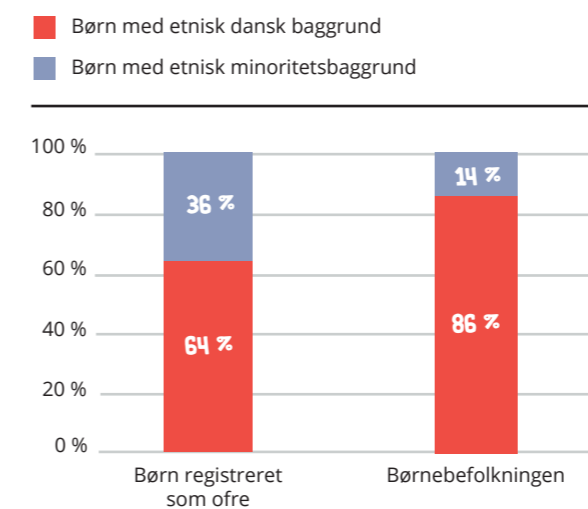
Denne analyse omfatter 2.508 børn. Fælles for dem er, at de i perioden 2020-2023 har været registreret som ofre for en anmeldt voldsforbrydelse, som deres forælder eller stedforælder er sigtet for. Ud af de 2.508 børn har 1.609 børn etnisk dansk baggrund, mens de resterende 899 børn har etnisk minoritetsbaggrund (figur 1).

Figur 1: Antal børn, der er registreret som ofre for vold, opdelt på etnisk baggrund

Børn med etnisk minoritetsbaggrund udgør 36 pct. af de registrerede ofre i sager om vold, mens børn med etnisk minoritetsbaggrund til sammenligning udgør 14 pct. af børnebefolkningen¹⁰ (figur 2). Det betyder, at børn med etnisk minoritetsbaggrund optræder knap tre gange så ofte i de registrerede sager som i børnebefolkningen.

Figur 2: Andel børn med hhv. etnisk dansk baggrund og etnisk minoritetsbaggrund registreret som ofre for vold sammenlignet med fordelingen i børnebefolkningen

Note: I figuren indgår 1.609 børn med etnisk dansk baggrund og 899 børn med etnisk minoritetsbaggrund, der er registreret som ofre i en sag om vold, hvor barnets forælder eller stedforælder er sigtet. Andele er beregnet pba. det samlede antal børn, der er registreret som ofre (N= 2.508). Til sammenligning fremgår fordelingen af børn med hhv. etnisk dansk og etnisk minoritetsbaggrund i børnebefolkningen.

Særligt børn fra 'Øvrige afrikanske lande' og 'Mellemøsten og Nordafrika' er overrepræsenterede blandt registrerede ofre

De 899 børn med etnisk minoritetsbaggrund har vi inddelt i seks landegrupper. Figur 3 viser, hvor mange børn i hver landegruppe der indgår i analysen som registrerede ofre for vold, som en forælder eller stedforælder er blevet sigtet for. Tallene skal ses ift. det samlede antal børn fra de forskellige landegrupper i hele børnebefolkningen i Danmark.

SÅDAN HAR VI BEREGNET OVER- OG UNDERREPRÆSENTATION

For at undersøge, om børn med etnisk minoritetsbaggrund er over- eller underrepræsenterede i sager om vold mod børn, har vi sammenlignet den andel, de udgør af analysepopulationen bestående af børn registreret som ofre i en sag om vold i familien, med den andel, de udgør af befolkningen som helhed. Så får vi en faktor med en værdi på 0,0 eller derover.

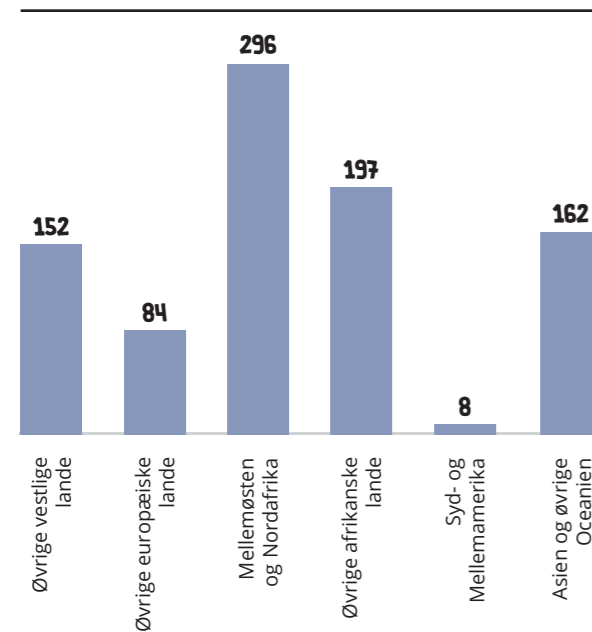
En faktor på 1,0 er udtryk for, at fordelingen i analysepopulationen er den samme som i befolkningen som helhed. En faktor under 1,0 er udtryk for en underrepræsentation, mens en faktor over 1,0 er udtryk for en overrepræsentation. Tallets værdi afspejler, hvor mange gange hyppigere gruppen optræder i analysepopulationen, end hvis fordelingen var den samme som i befolkningen som helhed.

FAKTOR FOR OVER-/UNDERREPRÆSENTATION I ANALYSEPOPULATION, OPDELT PÅ ETNISK BAGGRUND:

Børn med etnisk dansk baggrund: 0,7

Børn med etnisk minoritetsbaggrund: 2,6

Figur 3: Antal børn med etnisk minoritetsbaggrund, der er registreret som ofre, opdelt på landegrupper

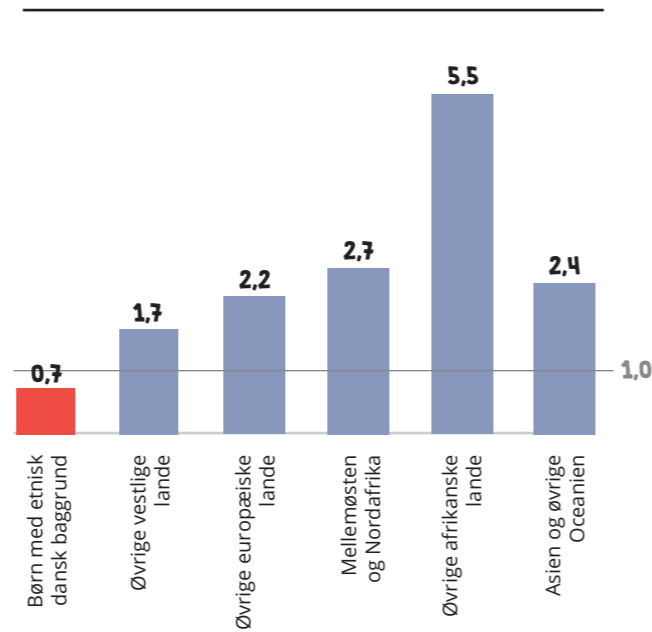

Figur 4 viser en beregning af, hvor stor repræsentationen af børn fra hver landegruppe er blandt registrerede ofre sammenlignet med repræsentationen af landegruppen i den samlede børnebefolkning. Det gælder for alle landegrupper, at børn med etnisk minoritetsbaggrund er overrepræsenterede som registrerede ofre for vold. Særligt børn med oprindelse i 'Øvrige afrikanske lande' er væsentligt overrepræsenterede. Denne gruppe børn optræder mere end fem gange så ofte som registrerede ofre for vold set ift. den andel, de udgør af børnebefolkningen. Dernæst kommer gruppen af børn fra 'Mellemøsten og Nordafrika', som optræder knap tre gange så ofte set ift. deres andel af børnebefolkningen.

Vold mod børn ses oftere i familier med lav indkomst

Vi ved fra andre undersøgelser, at lav indkomst i familien, lavt uddannelsesniveau hos forældre og svag tilknytning til arbejdsmarkedet er nogle af de socioøkonomiske faktorer, der øger risikoen for vold i familien.¹¹ Når vi undersøger børn, der er registreret som ofre for vold, er det derfor vigtigt også at se på familiernes socioøkonomiske situation. Fokuserer vi alene på etnicitet, risikerer vi at

Figur 4: Beregnet over-/underrepræsentation af børn registreret som ofre set ift. den samlede børnebefolkning, opdelt på landegrupper

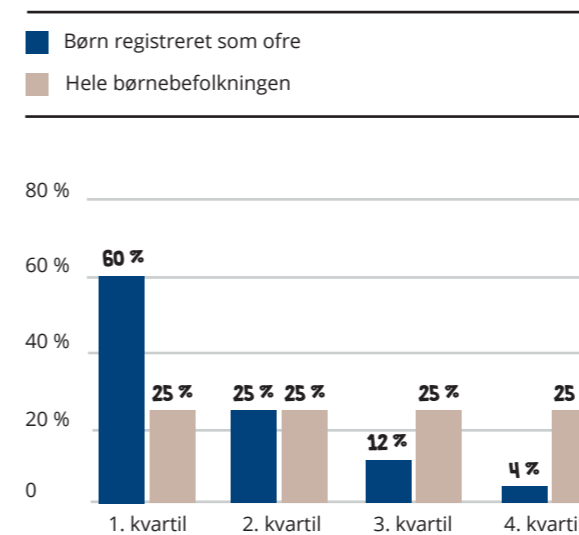

Note: Figuren angiver en faktor for over-/underrepræsentation baseret på data om børn, der er registreret som ofre for vold i familien, set ift. den andel, de udgør af den samlede børnebefolkning. 'Syd- og Mellemamerika' indgår ikke i opgørelsen, da der er meget få børn i vores population, der har oprindelse i denne landegruppe.

overse andre bagvedliggende faktorer, som kan have betydning for forekomsten af vold i familien. Som en indikator for familiernes socioøkonomiske situation bruger vi den ækvivalerede disponible familieindkomst (se forklaring på højre side). Familieindkomsten er en målbar indikator, som fremgår af de danske registre, og som er tæt forbundet med forældrenes uddannelsesniveau og tilknytning til arbejdsmarkedet. Da voksne indvandreres uddannelsesniveau ofte er uoplyst i registrene¹², er det vanskeligt at bruge uddannelsesniveau som indikator i en analyse af denne type. Derfor vurderer vi, at familieindkomst er den mest anvendelige indikator for familiens socioøkonomiske situation.

Analysen af den ækvivalerede disponible familieindkomst viser, at seks ud af ti børn lever i familier, der tilhører fjerdedelen af befolkningen med de laveste indkomster (1. kvartil) (figur 5).¹³ Det gælder for den samlede gruppe af børn, der er registreret som ofre i en sag om vold – uanset etnisk baggrund.

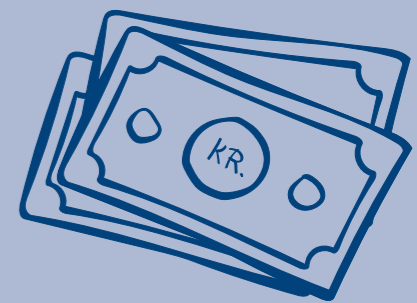
Figur 5: Fordeling af børn i indkomstkvarterer efter ækvivaleret disponibel familieindkomst for børn registreret som ofre for vold sammenlignet med hele børnebefolkningen

Note: Figuren viser en indkomstfordeling opgjort pba. den samlede børnebefolkning i undersøgelsen – dvs. også børn i alderen 0-16 år i 2020-2023, hvor børnene ikke er registreret som ofre for vold. Målet for indkomst er her den ækvivalerede disponible familieindkomst.

Når analysen viser, at 60 pct. af børnene, der er registreret som ofre for vold, lever i familier i den nederste indkomstkvarter sammenlignet med 4 pct., der lever i familier i den øverste indkomstkvarter, understøtter det eksisterende viden om, at lav indkomst er en risikofaktor. Samtidig kan overrepræsentationen af børn i familier med lave indkomster også være et udtryk for, at vi som samfund er bedrøvet til at få øje på vold i familier, der er økonomisk dårligere stillet, end i familier, der er mere økonomisk velstillede. Studier baseret på registerdata finder ofte en stærk kobling mellem lav indkomst og vold i familien, mens studier baseret på selvrapporterede data viser et langt mere uklart mønster: at vold også forekommer i ressourcerstærke familier. Det kan tyde på, at volden oftere opdages i ressourcetsvage familier, fordi de i forvejen er mere i kontakt med myndighederne.¹⁵

Indledningsvist i analysen så vi, at børn fra 'Øvrige afrikanske lande' samt 'Mellemøsten og Nordafrika' er mest overrepræsenterede blandt registrerede ofre i sager om vold (figur 4). Når vi her ser på andelen af befolkningen, som befinder sig i den

HVAD ER ÆKVILERET DISPONIBEL FAMILIEINDKOMST?

Den disponible familieindkomst er det beløb, en familie har til rådighed til boligudgifter, forbrug eller opsparing, når skatter og renter er betalt.

At den disponible familieindkomst er ækvileret, betyder, at den disponible indkomst er vægtet ift. antallet af personer og sammensætningen af børn og voksne i familien med det formål at kunne sammenligne familier af forskellig størrelse og sammensætning.¹⁴

nederste indkomstkvarantil, opdelt på landegrupper (figur 6), ser vi, at en meget stor andel af børnene med oprindelse i netop de to landegrupper tilhører den laveste indkomstgruppe. 80 pct. af alle børn i Danmark fra landegruppen 'Øvrige afrikanske lande' og 78 pct. fra 'Mellemøsten og Nordafrika' lever i familier, der tilhører den fjerdedel af befolkningen, der har de laveste indkomster.

Analysen peger altså på, at børn med etnisk minoritetsbaggrund og børn i lavindkomstfamilier er overrepræsenterede som registrerede ofre i sager om vold i familien. Samtidig ser vi, at en stor andel børn med etnisk minoritetsbaggrund lever i lavindkomstfamilier.

Svære livsomstændigheder øger risikoen for vold

Forskning viser, at en række forhold hos forældre øger risikoen for, at børn udsættes for vold i familien. Det gælder – foruden lav indkomst – fx lavt uddannelsesniveau, svag tilknytning til arbejdsmarkedet, misbrugsproblemer, psykisk sygdom, kriminalitet, vold mellem forældrene, og at forældrene selv har været udsat for vold i barndommen.

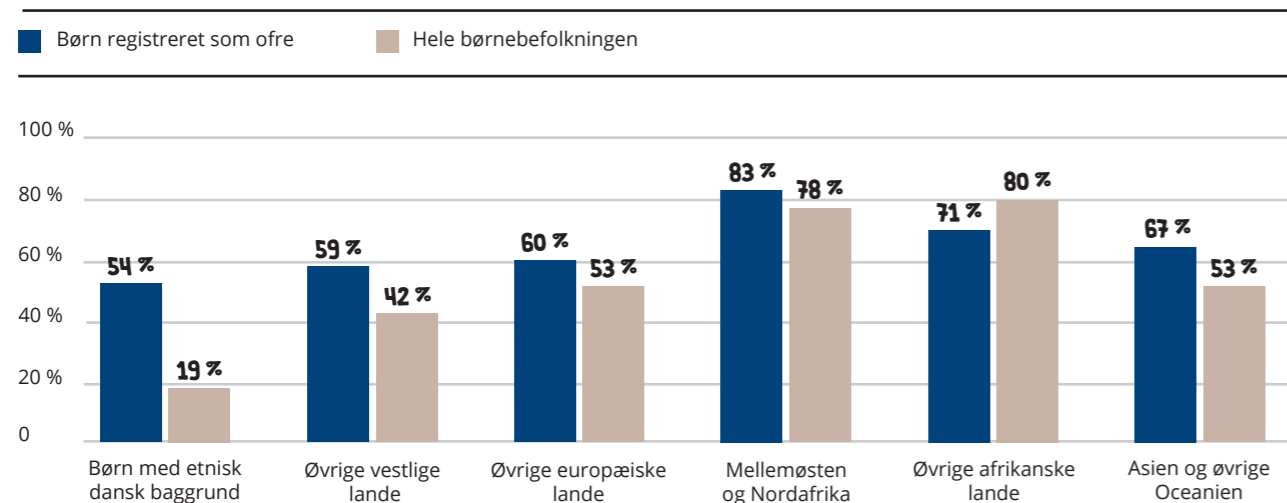
Derudover er der særlige risikofaktorer forbundet med at være migrant. Mange af de største befolkningsgrupper, der de seneste 35 år er immigreret til Danmark, er kommet på grund af krig i deres oprindelseslande, og en stor del har derfor både krigs- og flugterfaring. Det gælder for mange af landene i 'Mellemøsten og Nordafrika', 'Øvrige afrikanske lande', 'Øvrige europæiske lande' samt visse lande i 'Asien og øvrige Oceanien'. Flere studier viser en øget risiko for traumerelateret vold i familier med flugtbaggrund. Det skyldes, at mennesker med krigs- og flugterfaringer har en risiko for psykiske lidelser som traumereaktion, fx PTSD eller depression. En ud af tre voksne med flugtbaggrund lider af PTSD eller depression, og tallene for selvrapporterede psykiske sygdomme er endnu højere.¹⁶

Voldelig adfærd kan derfor være udtryk for en potentiel traumereaktion: Traumer kan føre til en nedsat evne til at regulere sig selv under følelsesmæssigt pres, hvilket kan gøre det svært at håndtere konflikter på en konstruktiv måde.¹⁷ Desuden lever mennesker med flugterfaring oftere med flere af de nævnte risikofaktorer. Jo flere risikofaktorer, der er til stede, desto større er risikoen for, at børn i familien udsættes for vold.¹⁸

Ud over de migrationsrelaterede og socioøkonomiske risikofaktorer kan det også have betydning, hvilke opdragelsesnormer forældrene er vokset op med i deres oprindelsesland. En del af de familier, der i Danmark har etnisk minoritetsbaggrund, kommer fra lande, hvor fysisk afstraffelse af børn som led i opdragelsen fortsat er tilladt eller kulturelt accepteret. Det gælder især lande i landegrupperne 'Mellemøsten og Nordafrika', 'Øvrige afrikanske lande' samt 'Asien og øvrige Oceanien', men også i flere lande i landegrupperne 'Øvrige vestlige lande' og 'Øvrige europæiske lande'.¹⁹

En del familier med etnisk minoritetsbaggrund i Danmark har desuden rødder i kollektivistisk orienterede samfund præget af en patriarkalsk familiestruktur, hvor hierarki, familiens ære og loyalitet kan veje tungere end individets rettigheder. I den form for familiestruktur kan vold ses som et legitimt redskab til at regulere eller sanktionere et barns adfærd, og forskning viser, at børn, der lever med kollektivistiske æresnormer, i højere grad er udsat for vold end andre børn.²⁰

Figur 6: Andel børn i nederste indkomstkvarantil blandt hhv. børn registreret som ofre og hele børnebefolkningen, opdelt på landegrupper

Note: Figuren er baseret på en inddeling af befolkningen i fire lige store grupper baseret på deres indkomst (indkomstkvartiler). Andele er beregnet pba. det samlede antal børn i hver landegruppe, der er registreret som ofre for vold, og i børnebefolkningen som helhed.

SIGTELSER SOM DATAGRUNDLAG

Straffesagskæden er udtryk for forløbet, fra en voldshændelse anmeldes, til straffesagen afsluttes. Figur 7 illustrerer de forskellige led i kæden.

Figur 7: Hvordan ser straffesagskæden ud?

Når vi i analysen ser på sigtelser, medtager vi alle sager, hvor der er rejst en sigtelse mod en forælder eller stedforælder, uanset udfaldet ved sagens afslutning. Når en voldshændelse anmeldes, skal politiet vurdere, om der er grundlag for at efterforske sagen. Hvis ikke, bliver sagen henlagt, og ellers indledes efterforskningen.

For at kunne rejse en sigtelse skal politiet have rimelig grund til at mistænke en person for forbrydelsen. Hvis der fx er for svage beviser, kan politiet afslutte efterforskningen.

Når der rejses en sigtelse, overdrages sagen til anklagemyndigheden. Anklagemyndigheden vurderer, om der er tilstrækkelige beviser til, at den sigtede vil kunne dømmes skyldig i retten. Hvis ikke, opgives påtalen. Hvis der derimod vurderes at være tilstrækkeligt bevis mod den sigtede, kan sagen gå to veje. Der kan ske et tiltalefrafald, eller der kan rejses en tiltale. Et tiltalefrafald er, hvis anklagemyndigheden beslutter ikke at rejse tiltale i retten, bl.a. af ressourcehensyn, selvom det vurderes, at der er tilstrækkelige beviser til at kunne dømme den sigtede. Hvis der derimod rejses tiltale, kommer sagen for retten, og den kan ende i domfældelse eller frifindelse af den tiltalte. Det betyder, at der vil være sager i denne analyse, hvor der ikke er blevet rejst tiltale, eller hvor den tiltalte er blevet frifundet i retten.

Når vi alligevel har valgt at medtage alle sigtelser af forældre eller stedforældre uanset udfald i sagen, skyldes det, at der først rejses en sigtelse, når der er rimelig grund til mistanke. Når en forælder eller stedforælder sigtes for vold mod et barn, har politiet altså på baggrund af efterforskningen vurderet, at der var en rimelig grund til at mistænke vedkommende for at have udøvet vold mod barnet. Vi har valgt at fokusere på sager, hvor der er rejst en sigtelse mod en forælder eller stedforælder, da barnet – uanset udfaldet af sagen – i langt de fleste tilfælde må forventes at have behov for støtte.

KAPITEL 2

**BØRN MED ETNISK
MINORITETSBAGGRUND
OVERSEES OFTERE I
OPSPORINGEN**

Kapitel 2

BØRN MED ETNISK MINORITETSBAGGRUND OVERSEES OFTERE I OPSPORINGEN

Blandt de børn, der er registreret som ofre for vold, er der en større andel med etnisk minoritetsbaggrund, som ingen har underrettet om i året før hændelsen. Det gælder børn fra alle landegrupper, men særligt børn fra 'Øvrige europæiske lande' samt 'Asien og Oceanien' er overset. Underretninger om børn med etnisk minoritetsbaggrund kommer sjældnere fra barnet selv, dets familie eller netværk end underretninger om børn med etnisk dansk baggrund.

Det gælder for en større andel børn med etnisk minoritetsbaggrund end børn med etnisk dansk baggrund, at der ikke har været underrettet om dem i året op til den hændelse, der har ført til en sigtelse af deres forælder. I løbet af året op til hændelsen har kommunen ikke modtaget underretninger om mere end fire ud af ti (45 pct.) af børnene med

etnisk minoritetsbaggrund. Det samme gælder mere end tre ud af ti (34 pct.) af de børn, der har etnisk dansk baggrund (figur 8).

Figur 8: Andel børn uden underretninger i året op til hændelsen, opdelt på etnisk baggrund

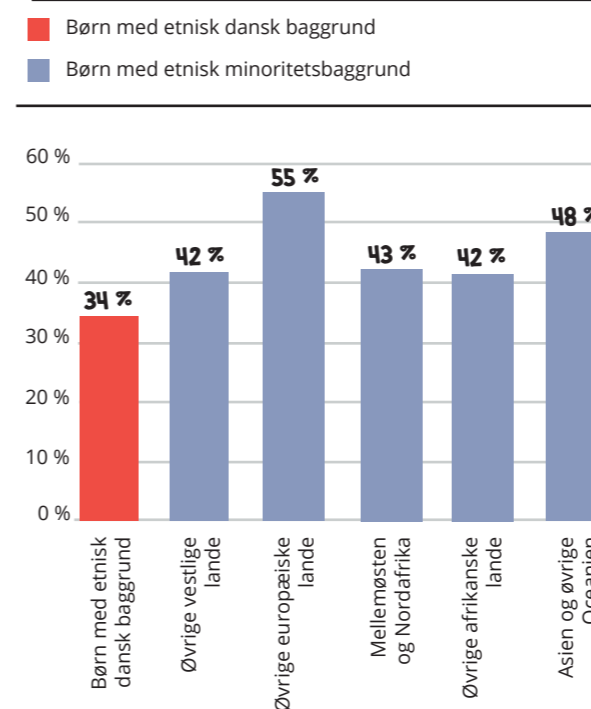

Note: Andele er beregnet pba. den samlede gruppe af børn, der er registreret som ofre med hhv. etnisk dansk baggrund (N = 1.609) og etnisk minoritetsbaggrund (N = 899).

Forskellen er også tydelig, når børnene inddeles i landegrupper: Der er underrettet om færre af børnene med etnisk minoritetsbaggrund, uanset hvilken landegruppe de tilhører, sammenlignet med

gruppen af børn med etnisk dansk baggrund. Det er i størst udstrækning børn fra 'Øvrige europæiske lande', der går under radaren. Mere end halvdelen (55 pct.) af denne gruppe børn har der ikke været underrettet om i året op til den hændelse, der har ført til en sigtelse. Det samme gælder lige knap halvdelen (48 pct.) af børnene med oprindelse i 'Asien eller Oceanien', som dermed også fremstår som en gruppe børn, der er mindre opmærksomhed på (figur 9).

Figur 9: Andel børn uden underretninger i året op til hændelsen, opdelt på landegrupper

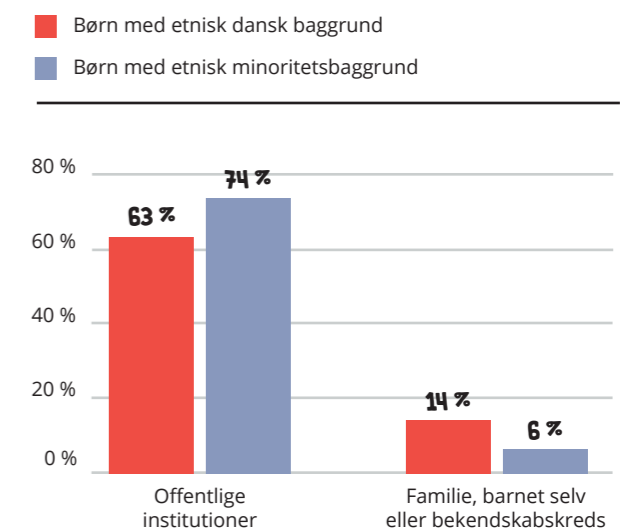
Note: Andele er beregnet indenfor hver landegruppe, dvs. børn med etnisk dansk baggrund (N= 1.609), 'øvrige vestlige lande' (N= 152), 'øvrige europæiske lande' (N= 84), 'Mellemøsten og Nordafrika' (N= 296), 'øvrige afrikanske lande' (N= 197) samt 'Asien og øvrige Oceanien' (N= 162).

Familie og netværk underretter sjældnere om børn med etnisk minoritetsbaggrund

En mindre andel af underretningerne om børn med etnisk minoritetsbaggrund kommer fra barnet selv, dets familie eller bekendtskabskreds, end det er tilfældet for børn med etnisk dansk baggrund. Denne

gruppe er afsender på 6 pct. af underretningerne om børn med etnisk minoritetsbaggrund, mens det samme gælder 14 pct. af underretningerne om børn med etnisk dansk baggrund (figur 10).

Figur 10: Andel underretninger om hhv. børn med etnisk dansk og etnisk minoritetsbaggrund, opdelt på afsender på underretningen

Note: Andele er beregnet pba. det samlede antal underretninger om hhv. børn med etnisk dansk baggrund (N= 2.572 underretninger) og børn med etnisk minoritetsbaggrund (N= 1.048 underretninger). Offentlige institutioner tæller mellemkommunale underretninger og underretninger fra skoler, daginstitutioner, fritidshjem og lign., sundhedsvæsenet, sundhedsplejen, tandlæge, politi og domstol.

Denne forskel kan skyldes flere forhold. En væsentlig grund kan være et begrænset netværk omkring de familier, der er indvandret til Danmark, samt et begrænset kendskab til det danske samfund, det danske sprog og dansk lovgivning, herunder at vold mod børn er strafbart i Danmark. I forlængelse heraf kan det også skyldes manglende oplysning om underretningspligten samt viden om, hvor og hvordan man laver en underretning, og hvad konsekvenserne kan være. Sprog kan være en barriere for opsporing af vold i hjemmet, når mennesker med etnisk minoritetsbaggrund, som har begrænset kendskab til det danske sprog, er i kontakt med fx sundhedsvæsenet eller de sociale myndigheder. Det kan handle om, at der enten ikke bruges en tolk, at et familiemedlem agerer tolk, eller at personen eller familien ikke har tillid til den tolk, der bruges, hvilket kan gøre det svært at åbne op i en samtale, fx en konsultation hos egen læge.²¹

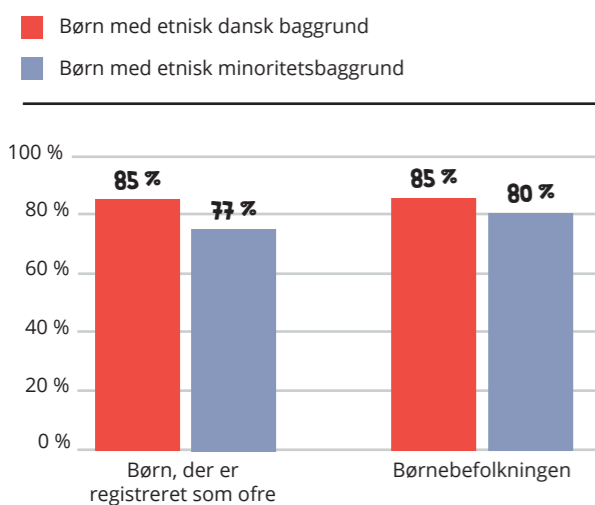
En anden forklaring på, at det i mindre grad er barnet selv, familien eller bekendtskabskredsen, der underretter, kan også være et kollektivistisk livssyn. I familier med et kollektivistisk livssyn vejer hensynet til familiens omdømme tungere end den enkeltes følelser og ønsker, hvilket betyder, at ofre for vold kan have svært ved at bryde tavsheden.²²

Andre undersøgelser peger på, at der særligt blandt udsatte familier med etnisk minoritetsbaggrund kan være lav tillid til de sociale myndigheder.²³ Et begrænset netværk, manglende kendskab til det danske sprog og begrænset viden om rettigheder og det danske samfund gør, at familierne kan frygte, myndighederne anbringer deres børn, hvis de får viden om, at der er problemer i familien.²⁴

Børn med etnisk minoritetsbaggrund er mindre i kontakt med sundhedsvæsenet

Tidlig opsporing af børn i risiko for vold kan bl.a. ske via sundhedsvæsenet. Det er derfor relevant at se nærmere på, om børnene i analysen har haft kontakt til egen læge og hospital i året op til hændelsen. Her viser analysen, at børn med etnisk minoritets-

Figur 11: Andel børn med mindst én lægekonsultation i året før hændelsen, opdelt på etnisk baggrund

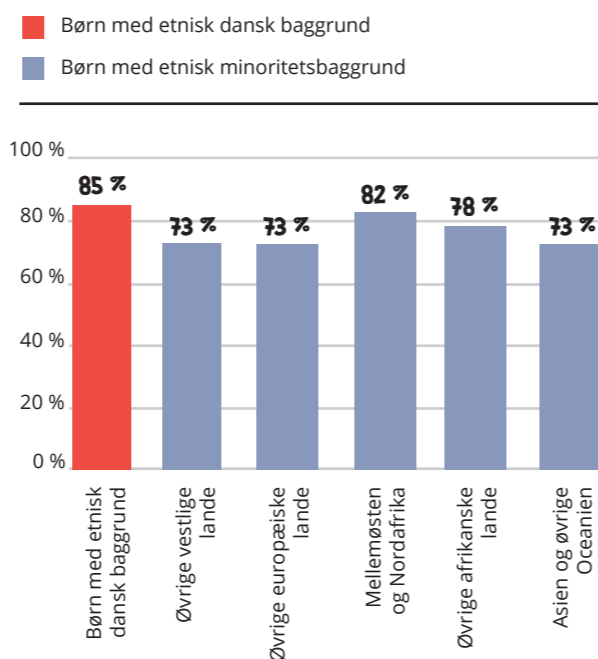

Note: Andele er beregnet pba. den samlede gruppe af børn, der er registreret som ofre, som har hhv. etnisk dansk baggrund (N= 1.609) og etnisk minoritetsbaggrund (N= 899) og det samlede antal børn i børnebefolkningen, der har etnisk dansk baggrund (N= 3.741.843) og etnisk minoritetsbaggrund (N= 598.597).

baggrund går lidt mindre til læge end børn med etnisk dansk baggrund. Denne forskel findes også i børnebefolkningen generelt, men er endnu tydeligere, når vi fokuserer på gruppen af børn, der er registreret som ofre i en sag om vold. Her har 77 pct. af børnene med etnisk minoritetsbaggrund haft mindst én konsultation ved egen læge i året før den hændelse, der har ført til en sigtelse. Det samme gælder 85 pct. af børnene med etnisk dansk baggrund (figur 11).

En opdeling i landegrupper viser, er det især er børn fra 'Øvrige vestlige lande', 'Øvrige europæiske lande', 'Øvrige afrikanske lande' samt 'Asien og Oceanien', der i mindre udstrækning går til læge end børn med etnisk dansk baggrund. Hvor 85 pct. af børnene med etnisk dansk baggrund har haft mindst én konsultation ved egen læge i året før hændelsen, gælder det samme 73-78 pct. af børnene fra de nævnte landegrupper (figur 12). Børn med oprindelse i 'Mellemøsten og Nordafrika' går til læge i samme udstrækning som børn med etnisk dansk baggrund.

Figur 12: Andel børn med mindst én lægekonsultation i året før hændelsen, opdelt på landegrupper

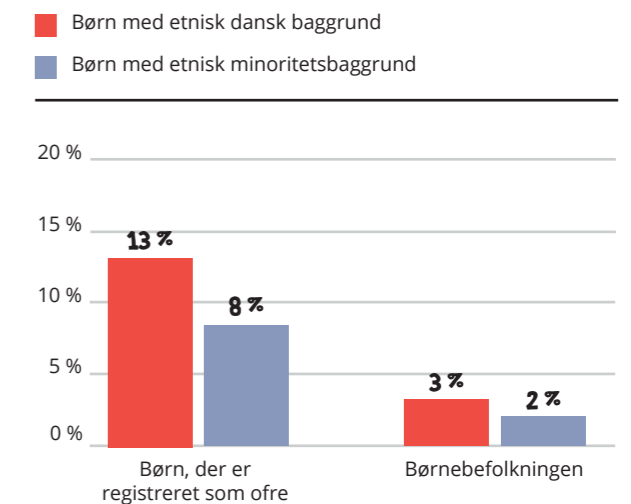
Note: Andelen af børn fra 'Mellemøsten og Nordafrika', der har haft mindst én lægekonsultation, er ikke signifikant forskellig fra andelen af børn med etnisk dansk baggrund. Den observerede forskel kan derfor skyldes tilfældig variation i datagrundlaget. Forskellen mellem børn med etnisk dansk baggrund og børn fra de øvrige landegrupper er statistisk signifikant ud fra et signifikansniveau på 0,05.

Dette mønster bekræftes af en undersøgelse fra Sundhedsstyrelsen om sundheden blandt voksne med etnisk minoritetsbaggrund, som også viser, at brugen af læge varierer betydeligt mellem forskellige etniske grupper.²⁵ Undersøgelsen viser, at personer med etnisk dansk baggrund samt personer med mellemøstlig og nordafrikansk baggrund går mest til lægen, mens personer fra de øvrige landegrupper i mindre grad opsøger egen læge. Det peger på, at forskelle i lægekontakt blandt børn med etnisk minoritetsbaggrund afspejler et bredere mønster i befolkningen.

For akutte hospitalskontakter er billedet et andet: En større andel af de børn, der er registreret som ofre for vold, har haft mindst én akut kontakt med et hospital i året op til hændelsen end i resten af børnebefolkningen (figur 13). Det gælder både børn med etnisk dansk baggrund og børn med etnisk minoritetsbaggrund, men overrepræsentationen er størst blandt børn med etnisk dansk baggrund.

Selvom kontaktmønsteret til sundhedsvæsenet varierer mellem børn med etnisk dansk og etnisk minoritetsbaggrund, har en væsentlig andel af børnene i begge grupper haft berøring med sundhedsvæsenet i året op til hændelsen. Det peger på, at der kan være et opsporingspotentiale både i almen praksis og på hospitalerne, hvor fagpersoner kan have mulighed for at opdage bekymringstegn og reagere tidligere, når der er mistanke om, at et barn udsættes for vold.

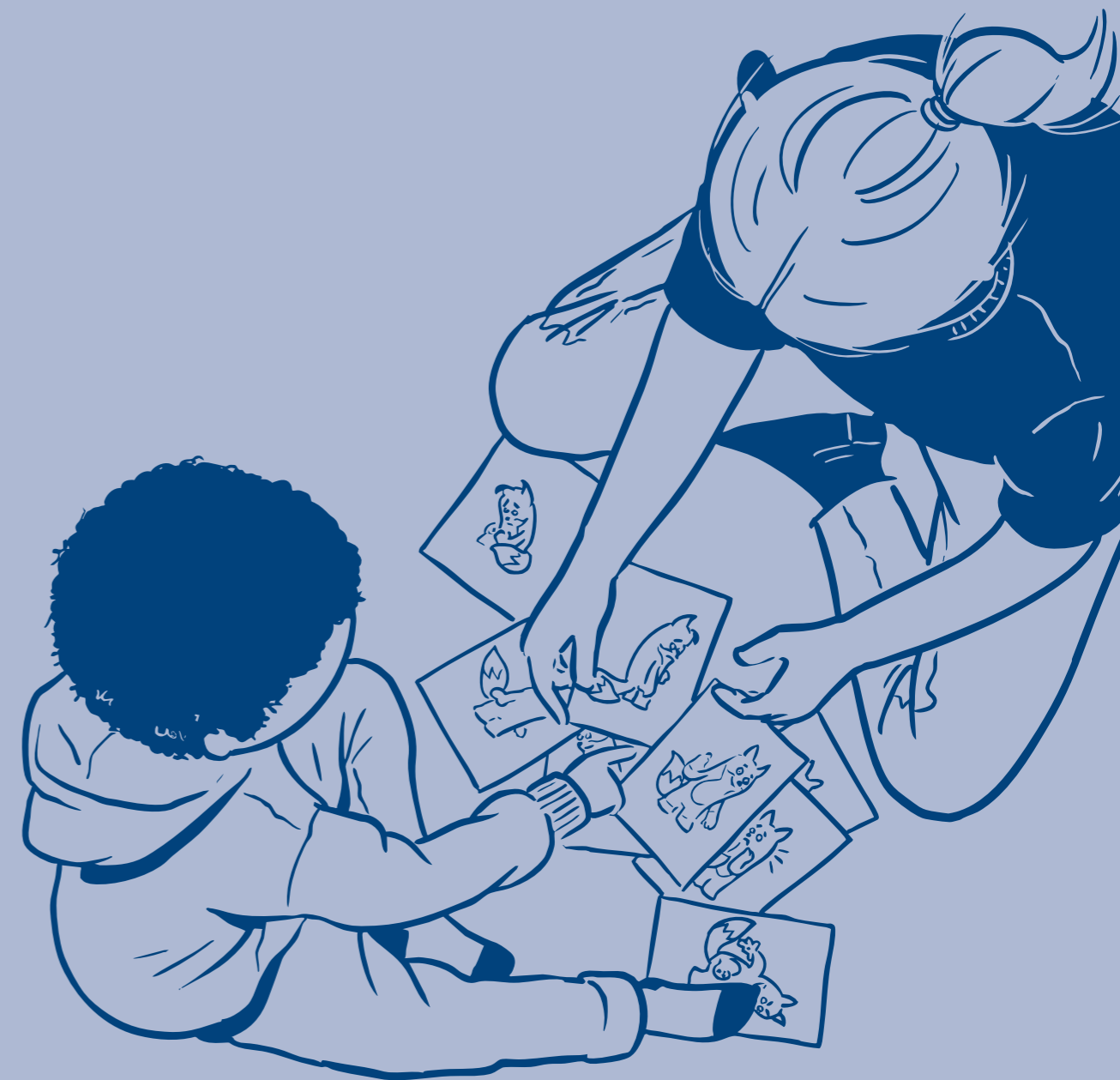
Figur 13: Andel med mindst én akut hospitalskontakt i året før hændelsen, opdelt på etnisk baggrund

Note: Andele er beregnet pba. den samlede gruppe af børn, der er registreret som ofre med hhv. etnisk dansk baggrund (N= 1.609) og etnisk minoritetsbaggrund (N= 899) og det samlede antal børn i børnebefolkningen med etnisk dansk baggrund (N= 3.741.843) og etnisk minoritetsbaggrund (N= 598.597).

KAPITEL 3

**BØRN MED ETNISK
MINORITETSBAGGRUND FÅR
HJÆLP I SAMME OMFANG
SOM BØRN MED ETNISK
DANSK BAGGRUND**

Kapitel 3

BØRN MED ETNISK MINORITETSBAGGRUND FÅR HJÆLP I SAMME OMFANG SOM BØRN MED ETNISK DANSK BAGGRUND

Selvom børn med etnisk minoritetsbaggrund samlet set får hjælp i samme omfang som børn med etnisk dansk baggrund, viser analysen nogle forskelle landegrupperne imellem. Børn med oprindelse i 'Øvrige europæiske lande' får i mindre grad hjælp end børn med etnisk dansk baggrund, mens børn fra 'Øvrige afrikanske lande' er den gruppe, hvor den største andel får bevilget en indsats. Samtidig viser analysen, at en større andel af børnene fra 'Mellemøsten og Nordafrika' samt 'Øvrige afrikanske lande' bliver anbragt uden for hjemmet i året efter hændelsen.

På tværs af oprindelse er det mere end hvert tredje barn (35 pct.), der ikke får hjælp i form af indsatser fra kommunen i året efter den hændelse, der har ført til en sigtelse af barnets forælder eller stedforælder for vold. Der er ikke statistisk signifikant forskel på andelen af børn med hhv. etnisk minoritetsbaggrund og etnisk dansk baggrund, der ikke får hjælp.

Knap hvert andet barn med oprindelse i 'Øvrige europæiske lande' får ingen hjælp

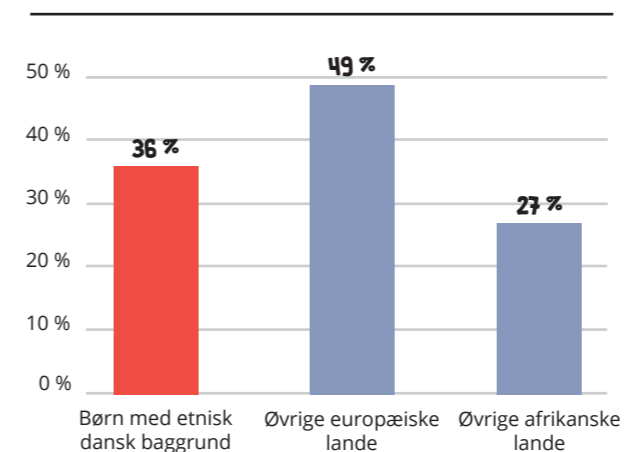
En inddeling i landegrupper viser dog en række forskelle mellem børnene: Blandt børn med oprindelse i 'Øvrige europæiske lande' er det næsten halvdelen (49 pct.), der står uden hjælp fra kommunen. Det er væsentligt flere end blandt børn med etnisk dansk baggrund, hvor godt hver tredje (36 pct.) står uden hjælp i året efter hændelsen (figur 14).

Omvendt er der en mindre andel børn med oprindelse i 'Øvrige afrikanske lande', der ikke får en indsats fra kommunen, end blandt børn med etnisk

dansk baggrund. Her er det lidt mere end en fjerdedel (27 pct.), der ikke får hjælp fra kommunen i året efter hændelsen.

Børn fra de øvrige landegrupper får indsatser fra kommunen i samme udstrækning som børn med etnisk dansk baggrund.

Figur 14: Andel børn uden hjælp i året efter hændelsen, opdelt på landegrupper

Note: I figuren indgår kun de landegrupper, hvor andelen af børn uden hjælp i året efter hændelsen er signifikant forskellig fra andelen af børn med etnisk dansk baggrund, der ingen hjælp får. Andele er beregnet inden for hhv. gruppen af børn med etnisk dansk baggrund (n= 1.609), børn fra 'Øvrige europæiske lande' (N= 84) og børn fra 'Øvrige afrikanske lande' (N= 197), der er registreret som ofre for vold.

Børn med mellemøstlig eller afrikansk baggrund anbringes oftere

Når det gælder anbringelser, er det bemærkelsesværdigt, at en større andel af børn fra landegrupperne 'Mellemøsten og Nordafrika' samt 'Øvrige afrikanske lande' anbringes i året efter hændelsen end børn med etnisk dansk baggrund (figur 15). Børn med oprindelse i de øvrige landegrupper anbringes i samme omfang som børn med etnisk dansk baggrund.

En undersøgelse fra VIVE viser, at børn med etnisk minoritetsbaggrund betragtet som samlet gruppe anbringes i samme omfang som børn med etnisk dansk baggrund.²⁶ Når børn med etnisk minoritetsbaggrund sammenlignes med børn med etnisk dansk baggrund, der har de samme

HVILKE INDSATSER ER MEDREGNET?

Når vi undersøger, om barnet får hjælp fra kommunen i året efter den hændelse, der har ført til en sigtelse, medregner vi de indsatser, der er bevilget på dagen for hændelsen eller i løbet af 365 dage efter hændelsen. Desuden medregnes indsatser, der er bevilget før hændelsen, som er igangværende på hændelsesdatoen.

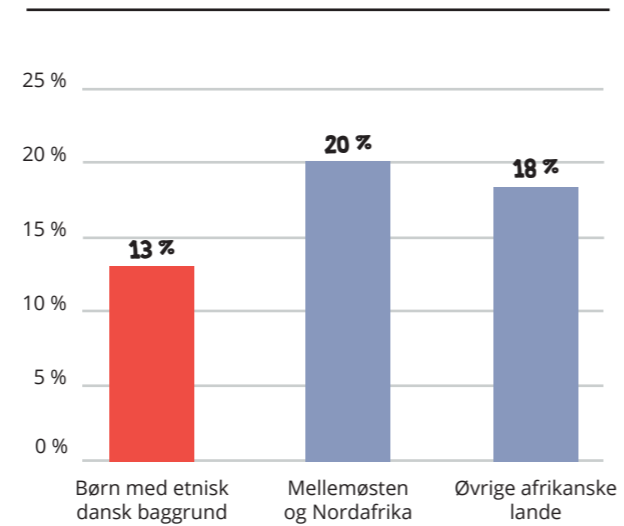
Følgende typer af indsatser er inkluderet i analysen:

- 🔍 Anbringelser
- 🔍 Ophold i dagtilbud m.v. efter BL § 32.1.1/SEL § 52.3.1
- 🔍 Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet efter BL § 32.1.2/SEL § 52.3.2
- 🔍 Fast kontaktperson for barnet/den unge eller hele familien efter BL § 32.1.3/SEL § 52.3.6
- 🔍 Familiebehandling eller behandling af barnets/den unges problemer efter BL § 32.1.5/SEL § 52.3.3
- 🔍 Døgnoophold for familien efter BL § 32.1.6/SEL § 52.3.4
- 🔍 Støtteophold efter BL § 32.1.7/SEL § 52.3.5
- 🔍 Anden hjælp med formål om at yde rådgivning, behandling og praktisk/pædagogisk støtte efter BL § 32.1.8/SEL § 52.3.9

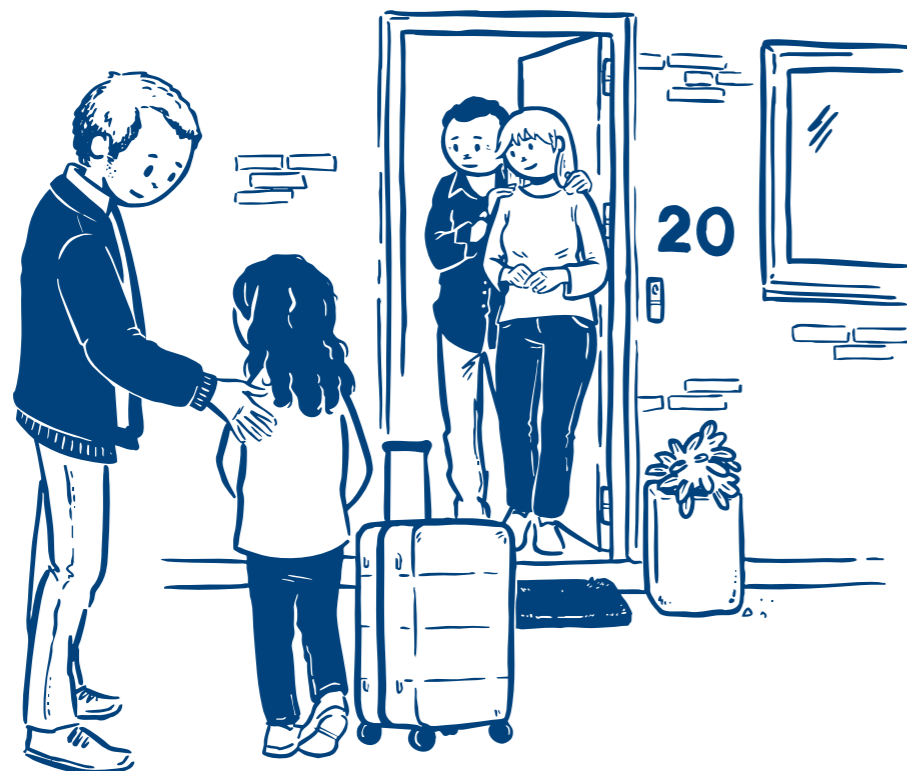
socioøkonomiske karakteristika,²⁷ finder undersøgelsen dog statistiske tegn på underanbringelse af specifikke grupper af børn med etnisk minoritetsbaggrund. Det gælder særligt børn fra 'Mellemøsten og Nordafrika' samt 'Øvrige afrikanske lande', der baseret på graden og kompleksiteten af familiernes udfordringer i højere grad burde være anbragt, end de faktisk er.

Vi kender ikke til karakteren af sagerne eller til, hvilke andre sociale problemer familierne i vores undersøgelse måtte have. Derfor kan vi ikke vurdere, hvorvidt den højere andel af anbringelser blandt børn fra de nævnte landegrupper skyldes, at familierne har mere indgribende problemstillinger end familierne i undersøgelsen med etnisk dansk baggrund.

Figur 15: Andel børn registreret som ofre, der anbringes, opdelt på landegrupper

Note: Andele er beregnet inden for hhv. gruppen af børn med etnisk dansk baggrund (n= 1.609), børn fra 'Mellemøsten og Nordafrika' (N= 296) og børn fra 'Øvrige afrikanske lande' (N= 197), der er registreret som ofre for vold. I figuren indgår kun de landegrupper, hvor andelen af børn, der anbringes, er signifikant forskellig fra andelen af børn med etnisk dansk baggrund, der anbringes (baseret på et signifikansniveau på 0,05).

METODE

Registeranalysen bygger på Børns Vilkår's egne beregninger på baggrund af særkørsler i Danmarks Statistiks Forskningservice. Følgende registre er anvendt:

KROF – Ofre for straffelovsforbrydelser i årene 2020-2023

KRAF – Kriminalstatistik afgørelser i årene 2021-2024

BEF – Befolkningen primo året 2020, 2021, 2022 og 2023

BUU – Børn og unge, underretninger i årene 2019-2023

BUFO – Børn og unge, forebyggende foranstaltninger i årene 2021-2024

BUAF – Børn og unge anbragte forløbsregister 2024

SSKO – Sygesikring (Kontakt) i årene 2019-2022

SYIN_LPR_F – Sygehusbenyttelse, indlæggelser i årene 2019-2023

SYAM_LPR_F – Sygehusbenyttelse, ambulante besøg i årene 2019-2023

Populationsafgrænsning

Analysepopulationen består af børn, der er registreret som ofre for fysisk eller psykisk vold i en sag, hvor der er blevet rejst sigtelse mod en af barnets juridiske forældre eller en stedforælder, som barnet bor sammen med. En stedforælder er defineret som en voksen i barnets familie, som ikke er biologisk/juridisk forælder, men som danner par med en af barnets biologiske/juridiske forældre og deler FAMILIE_ID med barnet.

Analysen omfatter anmeldte voldshændelser, der har fundet sted i perioden 2020-2023.

Både hændelsen og anmeldelsen af den skal være dateret i samme år for at tælle med i analysen.

Barnet skal være i alderen 0-16 år og have adresse i Danmark pr. 1. januar det år, hvor voldshændelsen har fundet sted. Indgår barnet i flere af denne type sager i mere end et af årene, medregnes barnet kun det første år, det optræder i data.

Tids- og aldersafgrænsningen er valgt for at kunne følge børnene i 365 dage efter hændelsesdatoen og belyse, om børnene får bevilget hjælp i året efter voldshændelsen. Af den grund har vi fravalgt at inkludere 17-årige i analysen, da de vil være fyldt 18 år i løbet af året efter og dermed ikke længere vil høre under bestemmelserne i barnets lov.

Typer af voldsforbrydelser

I analysen indgår sager om fysisk og psykisk vold. Det er sager registreret på de gerningskoder, der fremgår af tabel 1. Der kan indgå flere gerningskoder i den samme sag, hvorfor summen af børn i tabellen er højere end summen af børn i analysen.

Tabel 1: Typer af voldsforbrydelser mod børn, hvor en forælder eller stedforælder er sigtet

Gerningskode	Type af voldsforbrydelse
124073112	Forsøg på manddrab
125073232	Stalking
125073235	Psykisk vold
125273241	Simpel vold
125573251	Alvorligere vold
125573252	Vold med skade på legeme eller helbred
128673341	Forvolde fare for liv eller før-lighed
128974121	Frihedsberøvelse
128974122	Kvalificeret frihedsberøvelse
129270325	Trusler og lignende mod vidner og deres nærmeste
129270326	Vold mod vidner og deres nærmeste

Afgrænsning ift. stadiet i straffesagskæden

Alle sager uanset forløbet efter sigtelsen indgår i analysen. Det valg er truffet, da barnet uanset udfaldet af sagen kan forventes at have behov for støtte. Af nedenstående tabel fremgår afgørelserne i de sager, hvor børn er registreret som ofre for vold, som en forælder eller stedforælder er sigtet for.

Tiltalefrafald betyder, at anklagemyndigheden anser den sigtede for at være skyldig, men efter en konkret vurdering ikke fører en retssag. Påtaleopgivelse sker i de sager, hvor anklagemyndigheden vurderer, at de ikke kan føre tilstrækkeligt bevis til, at den sigtede kan blive dømt skyldig i en retssag.

Inddeling af population efter herkomst og oprindelse

For at undersøge, om vi får øje på børn med etnisk minoritetsbaggrund, der er udsat for vold, og om de får hjælp i samme omfang som børn med etnisk dansk baggrund, har vi først inddelt populationen

Tabel 2: Afgørelse i sager, hvor en forælder eller stedforælder er blevet sigtet for vold mod barnet

	Antal	Andel
Domfældelse	511	20,4 %
Tiltalefrafald	132	5,3 %
Påtaleopgivelse	1.667	66,5 %
Frifindelse	188	7,5 %
Andet	10	0,4 %
Total	2.508	100,0 %

efter herkomst i tre grupper: dansk oprindelse, indvandrere og efterkommere. Dernæst har vi inddelt børnene efter deres oprindelsesland. Barnets herkomst og oprindelsesland er defineret af Danmarks Statistik. Kategoriseringen er anskueliggjort i tabellen nedenfor.

Tabel 3: Oversigt over definition af oprindelsesland

	Dansk oprindelse	Efterkommer	Indvandrer
Barnet selv	Født i Danmark eller et andet land	Født i Danmark	Født i et andet land end Danmark
Barnets forældre	Mindst én af forældrene er både født i Danmark og har dansk statsborgerskab	Ingen af forældrene er både født i Danmark og har dansk statsborgerskab	Ingen af forældrene er både født i Danmark og har dansk statsborgerskab
Oprindelsesland	Dansk oprindelse	Ingen oplysninger om nogen af forældrene: Oprindelseslandet defineres af barnets eget statsborgerskab. Oplysninger om kun én forælder: Oprindelseslandet defineres ud fra dennes fødeland. Hvis fødelandet er Danmark, bruges statsborgerskabsland. Oplysninger om begge forældre: Oprindelseslandet defineres ud fra mors fødeland. Hvis fødelandet er Danmark, bruges statsborgerskabsland.	Oprindelsesland er barnets fødeland

Inddeling af population i landegrupper

Eftersom analysepopulationen er for lille til, at vi kan se på enkeltlande, har vi valgt at gruppere oprindelseslandene i syv landegrupper. Vi følger den gruppering af lande, som er anvendt af bl.a. VIVE og Sundhedsstyrelsen i undersøgelser om børn, unge og voksne med etnisk minoritetsbaggrund.²⁸ I boksen nedenfor fremgår det, hvilke lande der indgår i de syv landegrupper.

Landegruppeinddelingen er dannet pba. landenes geografiske beliggenhed og Danmarks Statistiks definition af vestlige og ikke-vestlige lande. Mellemøsten og Nordafrika udgør i denne inddeling en samlet landegruppe (MENA).²⁹ Det er en kategori, der ofte bruges i bl.a. forskning, fordi landene vurderes at have en række fællestræk, hvad angår fx kultur, historie og økonomi.

En inddeling i landegrupper vil altid være en konstruktion, fordi der er tale om en generalisering på tværs af lande med politiske, økonomiske, sociale, kulturelle og religiøse forskelle. Inden for hver landegruppe vil der være forskelle og nuancer – mellem lande og mellem individer – som udviskes til fordel for generaliserbarhed.

Kategoriseringer som denne landegruppeinddeling tager ikke højde for individuelle forhold, som ellers ville være relevante at tage i betragtning ift. analysens fokus på børn udsat for vold i familien. Det kunne fx være, hvad der er årsag til, at barnet/familien er indvandret til Danmark (fx flugt, familiesammenføring, uddannelse eller arbejde), om barnet og/eller dets forældre har traumer fra krig eller flugt, og hvilken kultur/hvilke traditioner for børneopdragelse der er gældende i familiens oprindelsesland. Det er ikke muligt at belyse dette på basis af registerdata.

DANMARK: Danmark, Grønland og Færøerne.

ØVRIGE VESTLIGE LANDE: 26 EU-medlemslande (Tyskland, Frankrig, Italien, Nederlandene, Belgien, Luxembourg, Irland, Grækenland, Portugal, Spanien, Finland, Sverige, Østrig, Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien og Kroatien) samt Andorra, Australien, Canada, Island, Liechtenstein, Monaco, New Zealand, Norge, San Marino, Schweiz, Storbritannien, USA og Vatikanstaten.

ØVRIGE EUROPÆISKE LANDE: Albanien, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Bosnien-Hercegovina, Georgien, Kasakhstan, Kosovo, Makedonien, Moldova, Montenegro, Rusland, Serbien, Ukraine samt det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Jugoslavien.

MELLEMØSTEN OG NORDAFRIKA: Algeriet, Bahrain, Egypten, Forenede Arabiske Emirater, Irak, Iran, Israel, Jordan, Kuwait, Libanon, Libyen, Marokko, Oman, Palæstina, Qatar, Saudi-Arabien, Syrien, Tunesien, Tyrkiet og Yemen.

ØVRIGE AFRIKANSKE LANDE: Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Cameroun, Comorerne, Congo, Den Centralafrikanske Republik, Djibouti, Elfenbenskysten, Eritrea, Etiopien, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Kap Verde, Kenya, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretanien, Mauritius, Mozambique, Namibia, Niger, Nigeria, Rwanda, Sao Tome og Principe, Senegal, Seychellerne, Sierra Leone, Somalia, Sudan, Swaziland, Sydafrika, Sydsudan, Tanzania, Tchad, Togo, Uganda, Zambia, Zimbabwe og Ækvatorialguinea.

SYD- OG MELLEAMERIKA: Antigua og Barbuda, Argentina, Bahamas, Barbados, Belize, Brasilien, Bolivia, Chile, Colombia, Costa Rica, Cuba, Dominica, Dominikanske Republik, Ecuador, El Salvador, Grenada, Guatemala, Guyana, Haiti, Honduras, Jamaica, Mexico, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, St. Kitts og Nevis, St. Vincent og Grenadinerne, Surinam, Trinidad og Tobago, Uruguay og Venezuela.

ASIEN OG ØVRIGE OCEANIEN: Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Cambodja, Cook-øerne, Fiji, Filippinerne, Indien, Indonesien, Japan, Kina, Kirgisistan, Kiribati, Laos, Malaysia, Maldiverne, Mongoliet, Myanmar, Nauru, Nepal, Nordkorea, Pakistan, Palau, Papua Ny Guinea, Salomonøerne, Samoa, Singapore, Sri Lanka, Sydkorea, Tadsjikistan, Taiwan, Thailand, Tibet, Tonga, Turkmenistan, Tuvalu, Usbekistan, Vietnam, Vanuatu og Østtimor.

Selvom landegruppeinddelingen ikke er baseret på en sondring mellem, om familierne er kommet til Danmark fra krigsramte lande, kan den på et overordnet niveau give en indikation heraf. Det skyldes, at de største flygtningestrømme til Danmark har oprindelse i lande, der indgår i kategorierne 'Mellemøsten og Nordafrika' samt 'Øvrige europæiske lande'.

Tidsmæssig afgrænsning

I analysen undersøger vi, om der i året inden den anmeldte voldshændelse har været foretaget underretninger om barnet, og om barnet har været i kontakt med den primære og sekundære sundhedssektor. Derudover undersøger vi, om kommunen har bevilget indsatser til barnet i året efter hændelsen.

Ift. underretninger og kontakter med den sekundære sundhedssektor (akutte besøg på hospital) ser vi på tidsperioden 365 dage før den hændelse, der har ført til en sigtelse. Hvad angår konsultationer i den primære sundhedssektor, ser vi på kalenderåret før det år, hændelsen har fundet sted. Det har ikke været muligt at omregne konsultationerne i det primære sundhedsvæsen til 365 dage før hændelsen, da data i Danmarks Statistiks Forskningservice er aggregerede til et kalenderår. Ift. indsatser bevilget af kommunen ser vi på perioden 365 dage efter hændelsen. Desuden tælles de indsatser med, der var igangværende på hændelsesdatoen.

De 365 dage før og efter hændelsen regnes ift. datoen for, hvornår hændelsen har fundet sted, og ikke for, hvornår den er anmeldt, eller hvornår der er rejst en sigtelse i sagen.

Typer af indsatser

For at belyse, om kommunen har bevilget støtte til barnet efter voldshændelsen, har vi valgt at inkludere de indsatser, der fremgår af nedenstående tabel. Opgørelsen af indsatserne er baseret på kommunernes indberetninger til Danmarks Statistiks registre BUFO og BUAF.

Udvælgelsen af indsatser tager udgangspunkt i Social- og Boligstyrelsens vurdering af, hvilke indsatser der bør tælles med som støtte til børn, der har haft et børnehusforløb.³⁰ I sager om børn, der er registreret som ofre for vold, hvor en forælder/stedforælder er blevet sigtet, vil de relevante indsatser til at imødekomme barnets behov ofte være indsatser, der hører under § 32 i barnets lov, eller en anbringelse.

En del børn i vores population modtager tidligt forebyggende indsatser efter barnets lov § 30. Vi har dog valgt ikke at medtage disse indsatser i opgørelsen, eftersom det er tidligt forebyggende indsatser, der kun bør gives til børn med en afgrænset problemstilling og kun meget sjældent vil kunne indfri barnets behov for støtte i sager af den type, som denne analyse har fokus på.

Tablet 4: Oversigt over typer af indsatser, der er inkluderet i analysen

Kode i DST	Paragraf i barnets lov	Indsats
420	§ 32, stk. 1, nr. 5	Familiebehandling
225	§ 32, stk. 1, nr. 5	Behandling af barnets eller den unges problemer
0, 1, 2, 5.5, 7	§ 46, § 47, § 98 *	Anbringelse (iværksættelse eller ændring)
415	§ 32, stk. 1, nr. 2	Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet
230	§ 32, stk. 1, nr. 3	Fast kontaktperson for barnet eller den unge
430	§ 32, stk. 1, nr. 3	Fast kontaktperson for hele familien
440	§ 32, stk. 1, nr. 8	Anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og pædagogisk støtte
210	§ 32, stk. 1, nr. 7	Støtteophold for barn eller ung, der ikke er anbragt uden for hjemmet
425	§ 32, stk. 1, nr. 6	Familieanbringelse i form af et døgnophold for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien
215	§ 45, stk. 3	Støtteophold under døgnophold
406	§ 32, stk. 1, nr. 1	Ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign.

Note: * Kun de primære paragraffer er oplyst i tabellen.

NOTER OG LITTERATUR

¹ Rayce, S. B. m.fl. (2021): SPOR – Børns udvikling og trivsel gennem livet – Præsentation af undersøgelsen og udvalgte resultater fra første dataindsamling 2017/2018, VIVE; Oldrup, H. m.fl. (2016): Vold og seksuelle overgreb mod børn og unge i Danmark 2016, SFI og Børnerådet (2017): Børneindblik 2/17: Nogle børn er mere udsatte end andre.

² Social- og Ældreministeriet (2021): Velfærdspolitisk analyse – Underretninger og sociale foranstaltninger fordelt på herkomst.

³ Se fx Regeringen (2025): Tryk barndom – Handlingsplan med 18 initiativer mod vold mod børn og vold i hjemmet.

⁴ Landegruppen 'Syd- og Mellemerika' indgår ikke i de dele af analysen, der opdeler gruppen af børn med etnisk minoritetsbaggrund i landegrupper, da der er for få børn i gruppen. Børnene indgår fortsat i den samlede gruppe af børn med etnisk minoritetsbaggrund.

⁵ Danmarks Statistiks definition af herkomst er beskrevet her: <https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/Times/moduldata-for-sociale-forhold--sundhedsvaesen--retsvaesen/indlaeggelser-person-lpr3/herkomst>

⁶ Danmarks Statistiks definition af oprindelsesland er beskrevet her: <https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/Times/moduldata-for-befolkning-og-valg/opr-land>

⁷ Landegruppen 'Syd- og Mellemerika' indgår ikke i de dele af analysen, der opdeler gruppen af børn med etnisk minoritetsbaggrund i landegrupper, da der er for få børn i gruppen. Børnene indgår fortsat i den samlede gruppe af børn med etnisk minoritetsbaggrund.

⁸ Lausten, M. m.fl. (2024): Børn og unge med minoritetsetnisk baggrund anbragt uden for hjemmet. Karakteristik, trivsel, inddragelse og samarbejde. VIVE og Jezek, A. H. m.fl. (2023): Sundhed blandt borgere med etnisk minoritetsbaggrund. Udtræk fra Den Nationale Sundhedsprofil 2021. Sundhedsstyrelsen og SDU.

⁹ Alle resultater, der viser en forskel mellem børn med etnisk dansk baggrund og børn med etnisk minoritetsbaggrund eller børn fra en given landegruppe, er testet vha. en chi²-test med et fastsat signifikansniveau på 0,05 og præsenteres kun i rapporten, hvis forskellene er statistisk signifikante.

¹⁰ Sammenligningsgruppen er her alle børn i alderen 0-16 år pr. 1. januar i perioden 2020-2023.

¹¹ Ottosen, M. H. m.fl. (2021): Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn. VIVE.

¹² Det skyldes bl.a., at de danske registre primært er baseret på oplysninger fra danske uddannelsesinstitutioner, og uddannelser taget i udlandet ikke automatisk bliver godkendt og overført til de danske registre.

¹³ Indkomstkvartilerne er baseret på hele børnebefolkningen i alderen 0-16 år pr. 1. januar i perioden 2020-2023 og deres families ækvivalerede indkomst.

¹⁴ Definitionen af ækvivaleret disponibel familieindkomst er beskrevet her: <https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/arbejde-og-indkomst/indkomst-og-loen/person-og-familieindkomster> og <https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/Times/familieindkomst/famaekvivadis>

¹⁵ Nazari, H., Olesen, J. C. & de Haan, I. (2025): Socioeconomic Status and Child Maltreatment: A Critical Literature Review, i Social Sciences.

¹⁶ Kelstrup L. & Carlsson J.: Trauma-affected refugees and their non-exposed children: A review of risk and protective factors for trauma transmission. *Psychiatry Res.* 2022;313. doi:10.1016/j.psychres.2022.114604.

¹⁷ Montgomery, E., Just-Østergaard, E. & Jervelund, S. S.: Transmitting trauma: a systematic review of the risk of child abuse perpetrated by parents exposed to traumatic events. *Int. J. Public Health* 64, 241-251 (2019). Timshel, I., Montgomery, E., Dalgaard, N. T.: A systematic review of risk and protective factors associated with family related violence in refugee families. *Child Abuse Negl.*, 70 (2017), pp. 315-330.

¹⁸ Ottosen, M. H. m.fl. (2021): Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn. VIVE.

¹⁹ Ottosen, M. H. m.fl. (2021): Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn. VIVE.

²⁰ Mayeda et. al. (2019): A review of the literature of honor-based violence, *Sociology Compass* nr. 10. Strid, S., Baianstovu, R. & Enelo, J. M. (2021): Inequalities, isolation, and intersectionality: A quantitative study of honour-based violence among girls and boys in metropolitan Sweden. *Women's Studies International Forum*, 88, 1-9. Daneskiold-Samsøe, S., Mørck, Y. og Sørensen, B. W. (2019). Æresrelateret social kontrol: Teori og praksis i socialt arbejde. Kbh.: Akademisk Forlag. Timshel, I., Montgomery, E. og Dalgaard N. T.: A systematic review of risk and protective factors associated with family related violence in refugee families. *Child Abuse Negl.*, 70 (2017), pp. 315-330. Estiarte og Pérez: La violencia contra las mujeres por causa de honor, 2025.

²¹ Slot, L. V. (2014): Lige adgang til sundhed – en analyse af praktiserende lægers møde med patienter med etnisk minoritetsbaggrund. Institut for Menneskerettigheder.

²² Daneskiold-Samsøe, S., Mørck, Y. & Sørensen, B. W. (2019): Æresrelateret social kontrol: Teori og praksis i socialt arbejde. København: Akademisk Forlag. Bredal, N. (2023): Nationellt centrum mot hedersrelaterat våld och förtryck.

²³ Liversage, A. (2026): Genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsophold – En kvalitativ undersøgelse. VIVE. Bø, B. P. (2015): Social work in a multicultural society: New challenges and needs for competence. *International Social Work*, 58(4), 562-574.

²⁴ Handulle, A. (2024): Transmission of child removal stories Among Norwegian Somalis: An interactionist analysis of ethnic minority parents' fears of child welfare services. *Acta Sociologica*, 67(2), 198-214; Johansen, M. L. (2022): Fraught parenting: Immigrant parents' chronic double-bind in Denmark. *Ethnography*, 23(3), 404-423; Bregnbæk, S. (2021). Questioning care: ambiguous relational ethics between a refugee child, her parents and the Danish welfare state. *International Journal of Inclusive Education*, 25(2), 196-209; Bregnbæk, S. (2022). States of intimacy: Refugee Parents, Anxiety, and the Spectral State in Denmark. *Genealogy*, 6(2), 1-11; Liversage, A. (2025): Etniske minoritetskvinder, udsathed for vold og muligheder for støtte. VIVE og Slot, L. V. m.fl. (2023): Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber – Når høje krav til dokumentation af vold får utilsigtede konsekvenser. Institut for Menneskerettigheder.

²⁵ Jezek, A. H. m.fl. (2023): Sundhed blandt borgere med etnisk minoritetsbaggrund. Udtræk fra Den Nationale Sundhedsprofil 2021. Sundhedsstyrelsen og SDU.

²⁶ VIVE's undersøgelse viser, at andelen, der anbringes, varierer betydeligt, når man opdeler børn med etnisk minoritetsbaggrund i landegrupper. Børn fra 'Øvrige vestlige lande' og 'Øvrige europæiske lande' anbringes sjældnere end børn med etnisk dansk baggrund. Børn med oprindelse i 'Mellemøsten og Nordafrika' samt 'Asien og øvrige Oceanien' anbringes i omtrent samme omfang som børn med etnisk dansk baggrund. Derimod anbringes børn fra 'Øvrige afrikanske lande' samt fra 'Syd- og Mellemerika' i højere grad end børn med etnisk dansk baggrund. Lausten, M. m.fl. (2024): Børn og unge med minoritetsetnisk baggrund anbragt uden for hjemmet. Karakteristik, trivsel, inddragelse og samarbejde. VIVE.

²⁷ VIVE har inkluderet følgende karakteristika i matching af grupperne vha. den statistiske metode Propensity Score Matching: Barnets køn og fødselsår, mors alder og familiestatus, om forældrene har psykiatriske diagnoser, om forældrene ikke har uddannelse ud over grundskolen (inkl. manglende uddannelsesoplysninger), om forældrene er beskæftiget, om forældrene er på kontanthjælp, om forældrene er dømt for kriminalitet, om forældrene ikke er i data (denne kategori inkluderer forældre, der enten er døde, er udvandret eller aldrig har været i Danmark). Lausten, M. m.fl. (2024): Børn og unge med minoritetsetnisk baggrund anbragt uden for hjemmet. Karakteristik, trivsel, inddragelse og samarbejde. VIVE.

²⁸ Lausten, M. m.fl. (2024): Børn og unge med minoritetsetnisk baggrund anbragt uden for hjemmet. Karakteristik, trivsel, inddragelse og samarbejde. VIVE og Jezek, A. H. m.fl. (2023): Sundhed blandt borgere med etnisk minoritetsbaggrund. Udtræk fra Den Nationale Sundhedsprofil 2021. Sundhedsstyrelsen og SDU.

²⁹ MENA-kategorien består af de nordafrikanske lande Marokko, Algeriet, Tunesien og Libyen samt Mellemøsten. Det varierer, hvilke lande der regnes med i Mellemøsten, og derfor findes der også forskellige varianter af MENA-kategorien, herunder MENAP, som inkluderer Pakistan og i nogle varianter også Afghanistan, og MENAPT, som også inkluderer Tyrkiet. Vi har valgt at anvende MENA-kategorien, fordi det er den, VIVE og Sundhedsstyrelsen anvender. Lausten, M. m.fl. (2024): Børn og unge med minoritetsetnisk baggrund anbragt uden for hjemmet. Karakteristik, trivsel, inddragelse og samarbejde. VIVE og Jezek, A. H. m.fl. (2023): Sundhed blandt borgere med etnisk minoritetsbaggrund. Udtræk fra Den Nationale Sundhedsprofil 2021. Sundhedsstyrelsen og SDU.

³⁰ Social- og Boligstyrelsen (2026): Drivkræfter og barrierer i kommunernes iværksættelse af foranstaltninger efter et børnehusforløb.

KOLOFON:

Ansvarshavende redaktør: Signe Korsgaard

Analyseansvarlig: Louise Holbek Kønigsfeldt

Tekst og analyse: Louise Holbek Kønigsfeldt, Mia Horup Pedersen og Jette Jensen

Udvikling af anbefalinger: Victor Christoffersen, Julia Kim Rasch Schweitzer, Lone Smidt og Jens Christian Lund

Redigering: Trine Jørgensen, Summarium

Korrektur: eTranslate

Layout: Maria Prien Saxbøl

Billeder: iStock

Illustrationer: Mads Ortmann

Udgivelsesår: Maj 2026

STOP
VOLD

BØRNS
VILKÅR